

LIÐFELLAGAR DYSTAST UM STEYPIÐ

RÚNI NOLSØE OG SIGFRÍÐUR CLEMENTSEN SPÆLDU SAMAN Í FLEIRI ÁR HJÁ HB. NÚ STANDA TEIR YVIR AV HVØRJUM ØÐRUM SUM VENJARAR. Á HESUM SÍÐUM KANST TÚ LESA UM, HVUSSU TEIR MINNAST HVØNN ANNAN SUM LEIKARAR, OG HVAT TEIR HALDA UM HVØNN ANNAN SUM VENJARAR

LØGMANSSTEYPIÐ

Rólant Waag Dam
rolant@socialurin.fo

Sigfríður, hvussu var Rúni sum leikari?

– Rúni hevði nógvar dygdir, og hann broytti seg eisini nóg gjøgnum sína karrieru. At byrja við var hann ein framrættaður miðvallarleikari við einari øgiligari rennistyrki, men tey seinnu árin í HB varð hann tann verju-kendi og spælstýrandi leikarin. Men tað var serliga arbeiðssemi og renniorkan, sum eyðkendi hann. Hann hevði eisini temperament. Og tá eg seinni spældi í móti Rúna, so gjørdi hann ómetaliga nógv frispørk. Hann er nokk tann leikarin í Føroyum, sum hevur fingið fæst gul kort í mun til tað, sum hann hevur uppiborið. Men tað er helst tí, at hann sær so fittur út.

Rúni, hvussu var Sigfríður sum leikari?

Sigfríður var eitt ótrúligt talent. Hann hevði teknikk, sum fáur maður í Føroyum hevur havt. Tað var heilt fantastiskt sum tað lá væl fyri. Hann var eisini øgiliga skjótur, serliga á fyrstu metrunum. Hevði hann ikki givist so tíðliga, so hevði tað helst borið langt hjá honum. Hevði hann verið eitt sindur meiri viljasterkur, so hevði tað kanska eydnast. Sigfríður hevði astma, sum sjálvandi ávirkaði eitt sindur, men

eg haldi eisini, at hann brúkti tað í so ofta, sum undanførslu.

Hvat minnst tú best frá tíðina, ið tit spældu saman, Sigfríður?

Vit spældu saman frá 1993 til 1996. Í 1995 vunnu vit steypakappingina, har Rúni gjørdi fyrsta málið. Tað var tað størsta hjá mær. Men vit komu eisini út í Evropa, har vit spældu triggjar dystir, sum vóru rættiliga serligir, hóast úrslitini ikki vóru so góð. Vit høvdu eisini eina ómetaliga keðiliga uppliving í 1995, har vit mistu FM, tá GÍ skoraði í yvirtíðini.

Og Rúni?

Ja, hasum eri eg samdur í. Men dysturin móti Riga stendur eisini frammaliga í minninum. Vit taptu 1-0 á útvølli og teir komu so henda vegin við egnum flogfari. Men tað var mjørki, so flogfarið setti seg ongantíð og soleiðis komu vit víðari. Síðani hevur ofta verið sagt, at skulu føroysk lið koma víðari, so má mjørki koma okkum til hjálpar.

Sigfríður, hvussu er Rúni so sum venjari?

– Vit eru neyvan so ólíkir báðir, tí vit hava somu útbúgving og hava verið í gjøgnum tað sama. Hann er sum venjari eins og hann var sum leikari. Tað er hart arbeiði fyrst og fremst, og so skal organisatiónin vera í ordan. Men Rúni dugir eisini at umstilla seg. Tá hann var í HB, tá hevði liðið bóltin

nógv, men nú í EB/Streymi koyrir hann nógv upp á umstilling. So hann dugir væl at arbeiða við fólkinum sum hann hevur.

Rúni, hvussu er Sigfríður sum venjari?

– Sigfríður er ógvuliga uppfarandi, og tað er ikki uttan orsök, at hann hevur ein so rólígan hjálparvenjara. Hann er eisini ógvuliga væl fyri taktiskt, og fær nógv burtur úr hópnum, sum hann hevur. Hann loypir ikki framav, og er ómetaliga vælorganiseraður í verjupartinum.

Sigfríður, hví vinnur Víkingur steypafinalun?

– Eg haldi, at vit hava eitt sterkt lið, har píkurin peikar rættan veg. Vit skora mál og so duga vit eisini at binda fyri. Deyðbóltsstøður hava verið okkara veikleiki, men hetta skulu vit nokk fáa upp á pláss. Okkara lið hongur saman og vit eru ikki eins tengdir av einstøkum leikarum, sum eg haldi, at EB/Streymur er.

Rúni, hví vinnur EB/Streymur steypafinaluna?

– Víkingur er ein lítill favorittur, haldi eg. Men eg ivist ikki í, at vit fara at vinna, tí vit hava nakrar leikarar, sum elska henda pallin, har tað er ein dystur, sum snýr seg um alt ella einki. Og eg trúgvi veruliga uppá, at leikararnir fara inn at hugna sær, samstundis sum teir offra alt.

MYND: INGI SØRENSEN

FAKTA

Sigfríður S. Clementsen

21. januar 1973

Hevur vant:

2002: B36
2003-04: ÍF
2005-06: B36
2007: AB
2008-09: EB/Str.
2010: B36
2011-12: HB
2013: Víkingur

Rúni Nolsøe

21. mai 1971

Hevur vant:

2006: AB
2007: B68
2008: HB
2009: 07 Vestur
2010: FC Hoyvík
2011: ÍF
2013: EB/Streymur